

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący)

SSN Jan Górowski (sprawozdawca)

SSN Anna Kozłowska

w sprawie ze skargi M. Ł.

o wznowienie postępowania

zakończanego prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego

z dnia 12 grudnia 2001 r., w sprawie z wniosku Kółka Rolniczego w K.

przy uczestnictwie B. Ł. i M. Ł.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 23 lutego 2012 r.,

zażalenia M. Ł. na postanowienie Sądu Okręgowego

z dnia 7 kwietnia 2011 r.,

- 1. oddala zażalenie;**
- 2. przyznaje adw. D. B. od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego kwotę 600 (sześćset) złotych powiększoną o należny podatek VAT tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej M.Ł. z urzędu.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 14 lipca 2011 r. Sąd Okręgowy odrzucił skargę M. Ł. o wznowienie prawomocnie zakończonego, postanowieniem z dnia 12 grudnia 2001 r., postępowania w sprawie VI Ca 664/01 o zasiedzenie jako nieopartą na ustawowej podstawie wznowienia.

Zażaleniem z dnia 25 lipca 2011 r. M. Ł. zaskarżyła to postanowienie w całości i podnosząc zarzut naruszenia art. 403 § 2 k.p.c. i art. 413 k.p.c. wniosła o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 403 § 2 k.p.c. można żądać wznowienia postępowania w razie późniejszego wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu.

Nowe okoliczności faktyczne lub środki dowodowe, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, to takie fakty, z których strona nie mogła skorzystać w postępowaniu prawomocnie zakończonym. „Wykrycie” natomiast, o którym mowa w art. 403 § 2 k.p.c., odnosi się do okoliczności i dowodów w poprzednim postępowaniu w ogóle nieujawnionych i wówczas nieujawnialnych, bo nieznanych stronie i dla niej niedostępnych (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 15 maja 1968 r., I Co 1/68, OSNCP 1969 nr 2, poz. 36, z dnia 17 stycznia 2001 r., IV CKN 1515/00, z dnia 19 stycznia 2006 r., IV CZ 143/05, niepublikowane). Nie dotyczy również takich okoliczności, które strona mogła powołać w prawomocnie zakończonym postępowaniu, mając ku temu obiektywnie istniejącą możliwość.

Powołana przez skarżącą nowa okoliczność ujawniona po zakończeniu postępowania wynikająca z pisma Agencji Nieruchomości Rolnych w Warszawie z dnia 17 stycznia 2011 r. nie może zostać uznana za „nowy środek” w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c. Wynika z niego bowiem tylko, że działka nr 628 o pow. 1,0280 ha z obrębu K., nie została przejęta do Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa i z tego względu nie mogła być przedmiotem rozdysponowania przez Agencję Nieruchomości Rolnych. Środek ten więc nie podważa podstawy faktycznej zaskarżonego orzeczenia, w tym podstawowego ustalenia Sądów *meritii* o

samoistnym posiadaniu przedmiotu sporu przez wnioskodawcę w okresie po 1 stycznia 1965 r. Należy dodać, że „nowy środek dowodowy” musi być tego rodzaju, że mógł mieć on wpływ na wynik prawomocnie zakończonego postępowania, co strona żądająca wznowienia powinna wykazać, a czego M. Ł. nie uczyniła.

Poza tym wskazana okoliczność nie odpowiada żadnej z określonych w Kodeksie postępowania cywilnego podstaw wznowienia postępowania, a w szczególności należy podnieść, że M. Ł. została wezwana do udziału w sprawie o zasiedzenie we wstępnej jego fazie na rozprawie w dniu 3 marca 1998 r. i była powiadomiona o terminie rozprawy apelacyjnej, po której zapadło zaskarżone orzeczenie, a więc nie była pozbawiona możliwości działania.

Niezasadny jest też podniesiony przez uczestniczkę zarzut naruszenia art. 413 k.p.c., zgodnie z którym sędzia, którego udziału lub zachowania się w procesie poprzednim dotyczy skarga, wyłączony jest od orzekania w postępowaniu ze skargi o wznowienie. Merytoryczne postanowienie z dnia 12 grudnia 2001 r., które zakończyło postępowanie, którego wznowienia domaga się M. Ł., zostało wydane przez Sąd Okręgowy, w składzie w którym nie uczestniczyli sędziowie rozstrzygający skargę o wznowienie postanowieniem z dnia 7 kwietnia 2011 r. Skarga nie dotyczyła sędziego A. W., który nie uczestniczył w wydaniu zaskarżonego orzeczenia, lecz brał udział w wydaniu wcześniejszego uchylającego postanowienia Sądu Okręgowego zapadłego w sprawie z dnia 4 lutego 1999 r. Powołane w skardze zarzuty nie pozostawały bowiem w związku z jego udziałem w tym postępowaniu.

Mając na uwadze powyższe względy, na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.